

JOUKKOJEN JÄRJESTÄMISESTÄ JA TAISTELUHETKEN VALINNASTA ²⁹

Julkaisemme tänään toveri Hrustaljovin artikkelin, jossa käsitellään kysymystä työväen edustajain Neuvostojen muodostamisen ajankohtaisuudesta. Meidän ei tarvitse puhua siitä, että artikkelin kirjoittajan nimi takaa sen, että hän tuntee tämän kysymyksen mitä läheisimmin. Sen tietävät kaikki Pietarin työläiset. He tietävät myös, että nimenomaan tällä hetkellä kysymys työväen edustajain Neuvoston muodostamisesta kiinnostaa pääkaupungin proletariaattia erikoisen suuresti.

Tov. Hrustaljovin polemiikki puolueemme Pietarin komitean päätöstä vastaan saa näissä olosuhteissa huomattavan merkityksen.

Me emme voi olla samaa mieltä tov. Hrustaljovin kanssa. Suotta hän, ikään kuin Pietarin komiteaa vastaan, puolustaa työväen edustajain Neuvostojen aatetta yleensä ja niiden historiallista osuutta vuoden 1905 lopulla. Suotta hän jättää panematta joulukuuta Neuvoston tilille. Me olisimme epäroimättä tehneet sen,— mutta emme tietenkään olisi merkinneet joulukuuta „debet”-puolelle, vaan „kredit”-puolelle. Me pidämme työväen edustajain Neuvostojen suurena eikä vielä läheskään täydellisesti arvostettuna ansiona nimenomaan niiden taisteluosuutta.

Mutta työväen edustajain Neuvosto oli *omalaatuinen* taistelujärjestö, eikä yleisillä puheenparsilla järjestön hyödyllisyydestä edistetä hituistakaan kysymystä tämän *omalaatuisen* järjestön hyödyllisyydestä *tällä* hetkellä. „Neuvosto oli vallankumouksellisen proletariaatin vallankumouksellinen parlamentti”, kirjoittaa tov. Hrustaljov.

Oikein. Nimenomaan tämä, ei lainkaan taisteluteknillinen, osuus on luonteenomaista Neuvostolle. Neuvoston osuus ammattiliittojen järjestäjänä, kyselyjen alkuunpanijana, sovintokamarina y.m.s. oli aivan sivutehtävä, toisarvoinen tehtävä. Näiden tehtävien täyttäminen on ajateltavissa vallan hyvin ilman Neuvostoakin. Mutta ilman joukkoluontoista, puolueen ulkopuolella olevaa lakkokomiteaa on yleislakko tuskin ajateltavissa. Neuvosto kasvoi esiin *välittömän* joukkotaistelun tarpeista, sen elimenä. Se on tosiasia. Vain tämä tosiasia selittää meille Neuvoston *omalaatuisen* osuuden ja sen todellisen merkityksen. Sana „taisteluhenkilinen” Pietarin komitean päätöslauselmassa viittaa juuri tähän tosiasiaan.

Ei kenenkään päähän olisi pälkähtänyt muodostaa työväen edustajain Neuvostoa kyselyjen suorittamista, ammattiliittojen kehittämistä y.m.s. varten. *Neuvoston muodostaminen merkitsee proletariaatin välittömän joukkotaistelun elinten muodostamista.* Tällaisia elimiä ei saa muodostaa milloin tahansa, kun taas ammattiliitot ja poliittiset puolueet ovat *aina ja ehdottomasti* välttämättömiä ja niitä voidaan ja täytyy perustaa kaikissa olosuhteissa. Sen takia on suuri virhe väittää Pietarin komiteaa vastaan vetoamalla järjestön merkitykseen yleensä. Tämän vuoksi on myös virheellistä vedota siihen, että kaikki sosialidemokraatit puolustavat talonpojista muodostettujen maankäyttöjärjestelykomiteain ajatusta: näitä komiteoita suunnitellaan nimenomaan maareformin yleisen käsittelyn *yhteydessä*, parhaillaan kasvavan agraariliikkeen *yhteydessä*.

Mutta nämäkin komiteat saattavat johtaa „ennenaikaiseen” esiintymiseen! — sanoo тов. Hrustaljov ironisesti. Siinähan se kysymys onkin, että talonpoikain ja työläisten esiintymisten välillä on nimenomaan tällä ajankohdalla oleellinen ero. Laaja talonpoikaiston esiintyminen tällä ajankohdalla *ei voi* osoittautua „ennenaikaiseksi”, mutta laaja työväen esiintyminen saattaa hyvinkin osoittautua. Syy on selvä: työväenluokka on poliittisessa kehityksessään *mennyt edelle* talonpoikaistosta, mutta talonpoikaisto *ei ole vielä saavuttanut* työväenluokkaa valmiudessaan yleisvenäläiseen vallankumoukselliseen esiintymiseen. Talonpoikaisto on koko ajan joulukuun jälkeen ja huomattavalta osalta joulukuun ansiosta pyrkinyt tavoittamaan työväenluokan (puhukoot mitä hyvänsä pikkumaiset pedantit, jotka ovat

taipuvaisia aliarvioimaan joulukuuta tai jopa sanoutumaan irti joulukuusta). Paikallisten maakomiteoiden avulla talonpoikaisto tulee *vielä nopeammin* tavoittamaan työväenluokkaa. On ehdottoman hyödyllistä eikä missään suhteessa riskeerattua hoputtaa sellaista jälkijoukkoa, joka viime taistelussa ei ehtinyt kärkijoukon avuksi. On ehdottoman riskeerattua hoputtaa sellaista kärkijoukkoa, jolle jälkijoukko ei ehtinyt viime taistelussa avuksi, ja on harkittava seitsemän kertaa ennen kuin ruvetaan hoputtamaan.

Nimenomaan tätä omalaatuista poliittista tilannetta тов. Hrustaljov ei ole mielestämme ottanut huomioon. Hän on tuhat kertaa oikeassa arvioidessaan Neuvostojen ansioita ja merkitystä yleensä. Hän ei ole oikeassa arvioidessaan nykyhetkeä ja talonpoikaiston ja työväen esiintymisen keskinäistä suhdetta. Hän on nähtävästi unohtanut Pietarin komitean toisessa päätöslauselmassa tehdyn toisen ehdotuksen: on tuettava aatetta toimeenpanevan komitean muodostamisesta Duuman vasemmistoryhmistä oma-aloitteisten kansanjärjestöjen toiminnan yhdistämiseksi *. Tällaisessa komiteassa voitaisiin määritellä tarkemmin koko talonpoikaiston valmiuden ja päättäväisyyden taso ja siitä riippuen asettaa käytännölliselle pohjalle myös työväen edustajain Neuvostojen muodostaminen. Toisin sanoen: Pietarin komitea tavoittelee nyt suurempaa kuin yksistään proletariaatin taistelujärjestöjen muodostamista, se tavoittelee niiden koordinoimista, niiden *toiminnan yhteensovittamista* talonpoikaiston taistelujärjestöjen kanssa j.n.e. Tällä hetkellä Pietarin komitea ei *lykkää* tuonnetuksi työväen edustajain Neuvostojen muodostamista siksi, ettei se pitäisi arvossa niiden suurta merkitystä, vaan siksi, että se haluaa ottaa huomioon vielä erään uuden, nyt erikoisen havainnollisesti ilmenevän *menestymisehdon*, nimittäin vallankumouksellisten talonpoikien ja työläisten yhteisen esiintymisen. Pietarin komitea ei siis ollenkaan sido käsiään eikä missään määrin ratkaise edeltäkäs in huomispäivän taktiikkaa. Pietarin komitea neuvoo *tällä hetkellä* kärkijoukkoa: älä lähde taisteluun, lähetä ensin edustajat jälkijoukkoon; huomenna jälkijoukko tulee lähemmäksi, rynnistys tulee olemaan tehokkaampi, huomenna me ehdimme antaa paljon ajankohtaisemman toimintatunnuksen.

* Ks. Teokset, 10. osa, s. 521. *Toim.*

Lopetamme. Toveri Hrustaljov on esittänyt ylipäänsä mitä vakuuttavimpia argumentteja Neuvostojen perustamisen puolesta. Neuvostojen yleisen merkityksen hän on arvostanut erinomaisesti. Hänen taistelunsa on suunnattu pääasiassa Neuvoston osuuden väheksymistä vastaan, vallankumouksellisten esiintymisten merkityksen väheksymistä vastaan yleensä, ja tässä taistelussa tov. Hrustaljov on aivan oikeassa. Tällaisia „väheksyjä” meillä on kylliksi muidenkin kuin kadettien keskuudessa. Mutta tov. Hrustaljov, jolla pyövelien ja pogromimiesten takia ei ole vaki-tuista ja läheistä yhteyttä proletariaattiin, ei ole voinut täysin arvioida *nykyhetkeä* eikä vallankumouksellisten voimien *nykyistä* „ryhmitystä”. *Tänään* ei karkijoukon pidä kiinnittää päähuomiotaan välittömään esiintymiseen, vaan läheisen yhteyden lujittamiseen ja laajentamiseen jälkijoukkoon ja kaikkiin muihin joukkoihin.

„Eho” № 11,
heinäkuun 4 pnä 1906

Julkaistaan „Eho” lehden
tekstin mukaan